

Åsa Domeij tar parti för rovdjuren

Åsa Domeij sitter med i riksdagens miljö- och jordbruksutskott för Miljöpartiet och uttalar sig ofta i rovdjursfrågor. Hon berättar i en intervju för Ann Dahlerus om miljöpartiets ställning i rovdjursfrågorna.

Åsa Domeij deltog i budgetförhandlingarna för Miljöpartiet under våren och lyckades förhindra att ytterligare lättnader infördes i den omdiskuterade 28 § i jaktförordningen utöver dem som infördes den 1 mars i år.

Hur kommer det sig att miljöpartiet lyckades sätta press på rovdjursfrågorna i samband budgetförhandlingarna?

– Miljöpartiet, vänsterpartiet och socialdemokraterna har ett samarbetsavtal och i det ingår att stärka den biologiska mångfalden. Miljöpartiet måste ställa krav på att gamla avtal hålls innan man påbörjar nya förhandlingar om budgeten. Därför var det naturligt att begära skriftligt på att rovdjurspolitiken specifikt innebär ett samarbetsområde där alla ska vara överens

Hur ser du på den kritik som följt på mp:s agerande gentemot regeringen i rovdjursfrågorna?

– Jägarpressen är väldigt ensidig i sin kritik mot mp. Vi har många jägare i partiet och är inte alls fientligt inställda till jakt som sådan. Det finns väldigt många jägare som är positiva till rovdjur i den svenska naturen. Jägarorganisationerna frammanar med sitt agerande en bild av sig själva som reaktionära rovdjurshatare, vilket rimmar illa med att man försöker värva nya grupper som kvinnor och ungdomar. Detta är väl knappast en attityd som moderna kvinnor och ungdomar attraheras av?

Vad är din kommentar till socialdemokraternas jakt- och viltvårdsprogram där man

Åsa Domeij, riksdagsledamot för Miljöpartiet.

vill införa ytterligare förändringar i 28 §?

– Problemen är inte så stora när det gäller 28 §. Det går mycket sällan att rädda en hund eftersom jägarna sällan är så nära vargen att de kan ingripa om ett angrepp sker. Miljöpartiets hållning är: ingen ytterligare ändring av 28 § eftersom det är omöjligt att kontrollera om ett eventuellt missbruk skett ute skogen.

Självyklart är de flesta jägare laglydiga medborgare, men det behövs ju bara att en mindre grupp är beredd att missbruka en lagändring för att ställa till stora problem för vargstammen. Den illegala jakten på varg är ju ett mycket stort problem idag, vilket talar för stor försiktighet.

Anser du att det är lämpligt att införa regionala beslutsfattande om jakt på varg?

– Nej, det vore ansvarslost. Vargstammen är ett nationellt ansvar och därför måste sådana beslut ske på nationell nivå. Det kan vara stort tryck lokalt på vargjakt och det är klart olämpligt att enskilda länsstyrelser ska behöva ha det ansvaret. Först när vargstammen verkligen blir livskraftig – och dit är det långt än – skulle det kunna bli aktuellt att överföra ansvaret för skyddsjakt på varg till länsstyrelserna.

Med livskraftig menar jag då inte etappmålet på 200 vargar. Alla känner ju till att det inte är något biologiskt mål på så sätt att vargstammen skulle vara livskraftig vid denna nivå.

Moderaterna och Centern säger sig vilja införa licensjakt på varg redan nu – har du någon kommentar till det?

– Det är fullkomligt obegripligt när det finns så få djur, vargstammen klarar inte det. Det kan bara finnas två förklaringar till att man kommer med sådana förslag: Antingen bryr man sig inte om att man i riksdagen ställt sig bakom att Sverige ska ha en livskraftig vargstam eller också saknar man helt enkelt kunskaper om vad detta innebär för vargstammen. Det kan inte heller vara förenligt med Art- och Habitatdirektivet och högst sannolikt skulle EU ingripa om man skulle verkställa något sådant.

I en motion tillsammans med Sven-Erik Sjöstrand (v) lyfter du fram möjligheten att flytta vargar med hänsyn till den kritiska genetiska situationen.

– Det står ju nu klart att den enda lösningen är att aktivt flytta vargar. Insemination är ett ännu mer konstlat alternativ.

Riksdagsbeslutet bygger helt på att vargar kan ta sig ner till Melansverige på naturlig väg. Detta går uppenbarligen inte och det innebär ju att rovdjurspolitiken havererat. Inga vargar kommer ner till kärnpopulationen i Melansverige, antingen dödas de genom illegal jakt eller genom legal jakt. Det allra bästa är att flytta en varg som redan kommit in i landet. Ett bra exempel är Ringvattnetvargen där det bästa skulle ha varit att söva och flytta den söderut till andra vargar. Genom att nu rovdjursutredaren fått i uppdrag att analysera behovet av ökad genetisk variation i vargpopulationen och åtgärder för detta, hoppas jag att det kommer att resultera i ett förslag som pekar i samma riktning som vår motion.

Tycker du att det är lämpligt med jakt på lodjur i ett läge där den svenska lodjursstammen årligen minskat från att nästan ha varit uppe i miniminivån på 300 föryngringar till nuvarande 245 föryngringar?

– Jag förstår inte vitsen med att jaga lodjur redan nu, det är ju svårt att få se ett lodjur och ju fler djur det finns desto större chans att få se dem. Det är för tidigt med jakt på lodjur och märkligt att man tillåter det. Om man jämför med vildsvinstammen, som ju verkligen ökat snabbt, så är det en sak att tillåta jakt, vilket kan vara berättigat i det fallet. Lodjuren är trots allt förhållandevis få djur och de gör dessutom just ingen skada utanför renskötselområdet.

Vad spelade miljöpartiet för roll i att rovdjursinformation togs bort ur Svenska Jägareförbundets allmänna uppdrag och att tre miljoner kronor för rovdjursinformation utlystes ur Viltvårdsfondens medel i år?

– Miljöpartiet var pådrivande här. Det står ju även fritt för Jägareförbundet att ansöka om dessa medel för rovdjursinformation. Poängen är att nu kan även andra organisationer söka medel ur Viltvårdsfonden för att informera om de stora rovdjuren

ANN DAHLERUS